

VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FELOLELO FUGGETLEN SZAKLAP

SZEKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL BUDA-
PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM

// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
HÁVONKÉNT 1-SZER EGÉSZ ÉVRE 6 KOR.

EXCELSIOR

AZ
TÁP

SÖR

EXCELSIOR TÁPSÖR

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.
BUDAPEST-KÖBÁNYA

LEGJOBB A VILÁGON!

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.

BUDAPEST-KÖBÁNYA

Az 1900. évi párisi világiállításon
collective a legnagyobb éremmel
kitüntetést nyert. Fennáll 1854 óta

Állami nagy aranyérem 1906-ban
Dísz-okmány 1885. Jurytag 1896
Ipáregyesületi aranyérem 1911-ben

Első Magyar Részvénytársaság

Központi iroda:
X., Külső Jászberényi-
ut 11. Telefon 52-58.

Budapest—Kőbánya

Városi iroda:
VIII., Esterházy-utca 6.

A legújabb technikai berendezésekkel felszerelt részvénytársaság évi gyártási képessége **1,000.000** hektoliter

Ajánlja: Ászok (világos és sötét), Király (világos), Márciusi (világos), Márciusi (sötét, bajor mód), Udvari (világos, pilseni mód), Kétszeres márciusi (világos, sötét), Bak és a Tavaszí részvény-söri

Sörmegrendelés Budapestre:

VIII., Esterházy-utca 6. szám alatti hűtőházból Telefon József 4-29
Angyalföldi jégveremből; Mohács-utca 1571-17 szám Telefon 115-85
Budai jégveremből; I., Krisztina-körút 107-109 szám Telefon 43-40

Sörmegrendelés vidékre:

Központi iroda: Külső Jászberényi-ut 11 Telefon 52-58, 52-60, 135-99
Erzsébetfalvai sörraktár: Határ-utca 6. szám Telefon József 30-36
Kispesti sörraktár: Wekerle u. 3. Telefon József 30-38
Újpesti főraktár: Váci-ut 8. Telefon 54-70

Saját töltésű palacksörök. Palacksősosztály telefonszáma: 56-58

Az ország minden nagyobb vidéki városában sörraktárosok által vagyunk képviselve.

Szt. István

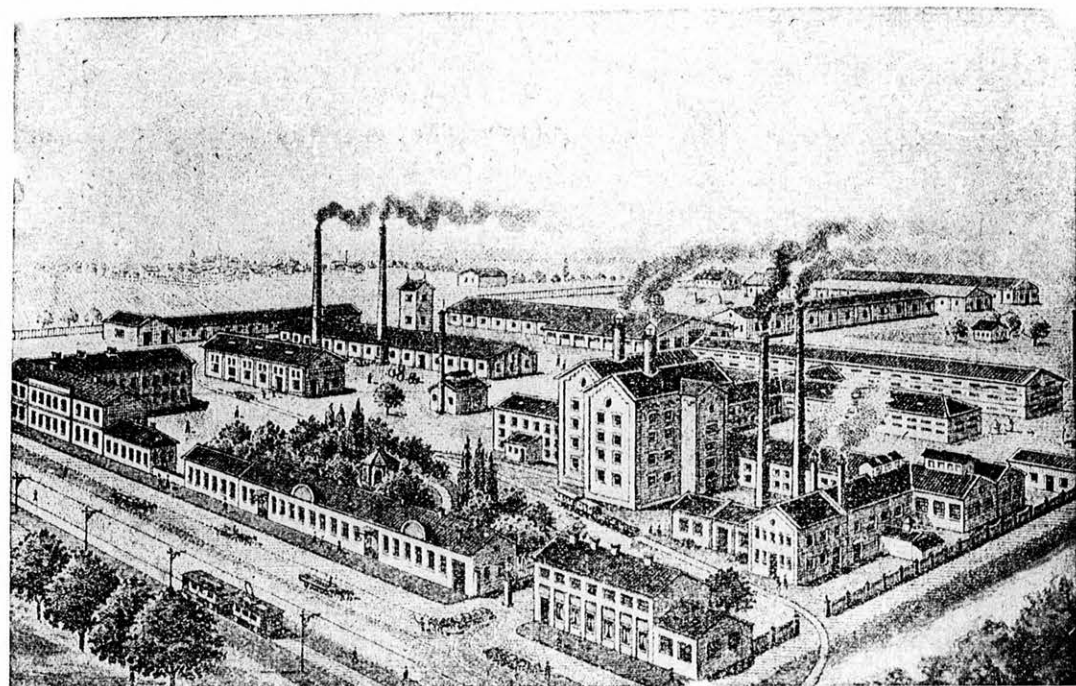
Temesvári Polgári Sörfőzde

Részvénytársaság

Alapítási év
// 1868 //

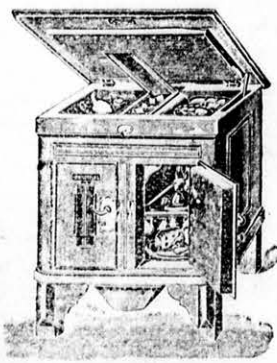
Különlegesség:
Dupla maláta
Corvinsör

CIFKA JÓZSEF

Pincegazdászati cikkek szaküzlete
Az összes vendéglősipari szak-
cikkek raktára. / telefon 28-92.

Budapest, V.,
Vilmos császár-ut 48

Árjegyzék ingyen.

A Borászati és pincegazdászati kiállításon aranyéremmel lett kítüntetve!

A m. kir. Hennefeld-féle szabalm.

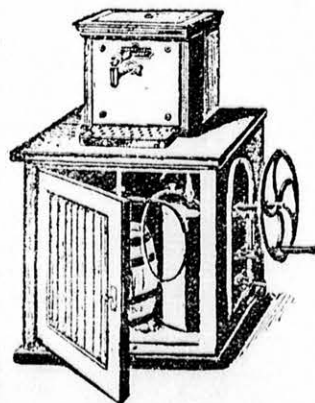
jégszekrények és sörkimérőkészülékek

Budapest, Gróf Zichy Jenő-utca 5. szám
szénsavval vagy légnomással. Alapítotott 1885.

(Váci-krut m ellett.)

Telefon 114-29.

Sr- és borkimérőpultok, kimérőcsapok, vezetékek s az összes szerelvények. Az eddig létező jégszekrények, csaposak cinbádoggal vannak burkolva, rozsdásodnak, oxidálódnak, piszkolódnak, mindig javításnak vannak kitéve, míg a Hennefeld-féle jégszekrényeknél ez ki van zárva, mert azok műköléppel vannak burkolva. A jégtartó alatt horganylemezvízgyűjtő van az olvadt jégviznek, a jég szárazon marad, ezáltal 60% jégmegtakarítás

VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZÁGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FFLŐLEIŐ FÜGGETLEN SZAKLAP

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-
PEST, VI KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28 SZÁM

// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
HAVONKENT 1-SZER / EGÉSZ ÉVRE 6 KOR.

Szomorú Karácsony

Budapest, december

ohase volt még a magyar vendéglősnek szomorubb karácsonya, mint az idén. Nem a nagy háboru okozta ezt, mert hi-

szén ebbe már beleszoktunk, hanem a nagy háboruval járó egyéb mellékes körülmények. Az árpát elrekvirálták a sörgyáraktól, bor pedig nem termett, vagy ha termett is, alig annyi, amennyivel a katonaság szükségletét ki lehet elégíteni. Ez a körülmény okozta azután, hogy a bor ára egyszerre olyan magasra szállott, amilyenre nem volt példa rég idők óta és ez a körülmény okozta, hogy Budapesten átlag minden második üzlet redőnye le van bocsátva. Vagyis alig van ma üzlet Budapesten, amely üzemét folytathatná anélkül, hogy a teljes tönkremenetel veszélyének ne tenné ki magát.

Máskor, ha jött a Karácsony, a vendéglőkben is készültek a karácsonyfák. A mi derék vendéglőseink nem spóroltak, hogy ki-ki szép karácsonyfával lepje meg azokat a vendégeket, akik odahaza nem tölthették a szent estét. Igyekeztek mindannyian örömet szerezni annak a családnak, amelynek ők voltak a fejei, vagy legalább is, amelynek tagjairól nekik kell gondoskodni. És boldog és megelégedett volt vendég és gazda egyaránt, mert ez a kölcsönös együvé-tartozandóság érzete szinte egészen együvé forrasztotta őket. A vendég jól érezte magát a családi körben, a vendéglős pedig örült, hogy a vendégeinek családi kört nyujthatott.

De jött azután a nagy háboru,

amely szokatlanul nagy változást idézett elő népek és családok életében. A vendéglősök legnagyobb része a frontra, pláne az első frontra került és hamarosan siró, szeretteiket gyógyuló emberek lettek azokból, akik a háboru kitörése előtt való időkben még beldogan ültek együtt a szent karácsonyfa körül.

A férfiak — amint az szent kötelességük volt — vérüket ontották a hazáért, a magyar faj fennmaradásáért és amíg ők a harctéren teljesítették a haza iránt való kötelességüket, addig asszonyokkal népesedtek be a vendéglők, akik a férfiak távollétében éppen olyan odaadással végezték dolgukat, mint amint azt annak előtte férjeik tették.

Az üzem nem állt meg egy percre s a szorgalmas női kezek munkája nyomán is öröm és boldogulás fakadt. Szinte öröm volt látni, hogy hogyan pótolták a derék, az igyekvő nők e férfiakat és hogy igyekeztek azon, hogy amíg ők a harctéren a hazát szolgálják, ők idehaza pótolják a nehéz harcokban küzdő szeretteiket. Valóban olyan megragadó példája volt ez a hitvesi szeretetnek, amelyre nincs példa sehol a világon.

Ekkor még boldogság és megelégedettség honolt mindenfelé a vendéglős tűzhelyeknél, mert a gondos női kéz pótolta a férfihiányt. De mivel a háboru oly hosszú idő óta tart, szükségszerűleg mutatkoztak annak következményei is. Nemcsak a férfi-kéz hiánya mutatkozik most már a vendéglőkben, hanem a megélhetési eszközök hiánya is.

A vendéglőnek legelső feltétele az, hogy jó étellel és itallal lássa el a vendégeit. De ki képes erre ma vendéglőseink közül? Az ételek beszerzése — ha egyáltalán lehetséges

is — temérdek nehézségbe kerül, de amellett még a hatóságok is minduntalan beleavatkoznak a szegény vendéglős dolgába, úgy hogy valóságos művészet ma olyan konyhát fenntartani, amely csak némileg is megfelel a közönség követelményeinek; ital tekintetében még nagyobb mértékben esehül állunk.

A sörgyáros, aki eddig azt sem tudta, hogy mivel kedveskedjen nekünk, hogy az ő sörét mérjük, ma drága pénzért sem ad sört. Igaz, hogy erről ő maga sem tehet, mert az árpáját rekvirálták, bor tekintetében pedig egyenesen lehetetlen állapotok uralkodnak.

Olyan drágán kell ma a vendéglősnek beszerezni a bort, hogy ha csak a legesekélyebb haszonnal akarja mérni, a közönség nem tudja azt megfizetni. Magunk is belátjuk ezt és éppen ezért vagyunk kétségbe esve a jövő felett.

Ezekért irtuk fel cikkünk címéül, hogy *Szomorú Karácsony!* Bizony évtizedek óta nem volt olyan szomorú karácsonya a magyar vendéglősnek, mint az idén, mert hiába kuporgat garast-garasra, a mai nehéz körülmények között még sem boldogulhat. Nincs meg a legesekélyebb lehetőség sem erre, mert kárba vész minden szorgalom, minden igyekezet, amikor a körülményeknek ilyen elszomorító áradatával áll szemben.

De ezért még sem szabad elcsüggednünk. Biznunk kell a jobb jövőben, biznunk kell a fordulatban, amely elüzi fejünk fölül a gondterhes felhőket, hogy újra mosolyoghasson ránk a boldogulás napja. Hinnünk kell szentül, hogy nemsokára elvonulnak egünk fölül a vészterhes felhők.

Ebben a szent hitben zárjuk le ezt a szomorú esztendő.

Vendéglős-ipar

A megcenzurált étlap

z a háboru sok furcasaságot is terem, annyi bizonyos. — Ha rendes idöket élnénk, magunk nevetnénk legnagyobbat ezek fe-

lett a furcaságok felett, amelyeket a jövendő idök krónikása bizonyára ki fog kotorni a mohos akták közül, okulására a jövendő, vagy a késői nemzedéknek. Ekkor majd nagyot fognak nevetni az emberek afölött, hogy 1916-ban nemcsak a lapok közleményeit cenzurálták, hanem a vendéglői étlapokat is. Egyik lapban olvassuk gyanis a következőket:

„Kolozsvárott is sok küzdelme van a rendőrségnek a vendéglőkkel és kávéházakkal, sőt a kolozsvári közéleti ügyosztály egy legújabb intézkedésével már is kettévágta a gordiusi esemét. Kolozsvárt ugyanis legújabbán a vendéglősök napról-napra kötelesek lesznek az étlapokat a közéleti ügyosztálynak bemutatni”.

Nem tudjuk, hogy ez az intézkedés tényleg megtörtént-e, hogy Kolozsvárt csakugyan meg van már az étlapi cenzura, de ha ez az intézkedés tényleg megtörtént, akkor ez a legnagyobb humor, amelyet ez a háboru termett.

Budapesten megcsinálták az étlapokat a zsirtalan és hustalan napokra, sőt behozta a menü-rendszert is a hatóság, annak tudatában, hogy a vendéglősök elég intelligensek lesznek és a többit már maguktól tudják. Még azt is helyesnek tartjuk a hatóság szempontjából, ha ellenőriztetik, hogy a vendéglősök ezeket a rendelkezéseket megtartják-e? De hogy arra vetemedjék a hatóság, hogy a rendelkezések megtartását naponta az étlapok bemutatása által ellenőrizze, — amint ez a fentebbi hírből kiviláglik — az már csakugyan kész nevetség és a vendéglősök intelligenciájának olyan semmibe vevése, hogy ez ellen tiltakozni kell minden valamire való vendéglősnek.

Mert ha ez az intézkedés csakugyan megtörtént, az a kolozsvári

vendéglősöknek legnagyobbfoku molesztálását jelenti. A vendéglős ugyanis köteles az étlapot kellő időben naponta bemutatni a hatóságnak és csak azután kezdhet hozzá a szakács a napi ebéd elkészítéséhez, ha az étlap jóváhagyva visszaérkezik a bizottságtól. De képzeljük azután, hogy ettől az ebéd-től a kolozsvári urak hogy elrontanák a gyomrukat és mennyi költségükbe kerülne a karlsbadi kura, amelyre orvosuk bizonyára elküldené őket.

A vendéglők — mint azt bizonyára mindenki jól tudja — nagyon rosszul állanak a háboru alatt segédsemmélyzet tekintetében. Ez a cenzurára vonatkozó intézkedés is elvonna minden vendéglőtől legalább egy embert, akinek állandó futári szolgálatot kellene teljesíteni a cenzura és a vendéglő között, mert ha a cenzor ur véletlenül rossz kedvben kelt föl aznap, bizonyára többször visszaküldené az étlapot, hogy délben kedvére való ebédet ehessen. Erre pedig a mai szűk világban a vendéglősök igazán nem lehetnek berendezkedve.

Magunk is azt hisszük tehát, hogy a kolozsvári étlap-cenzuráról szóló hír csak rossz vicc, mert el sem tudjuk képzelni, hogy még a legnagyobb háborus humor is produkálni tudjon ilyen meglepő furcaságot.

A szerbiai bortermés értékesítése. *Berlinből* jelentik: A német 11-ik hadsereg gazdasági bizottsága nagymennyiségű 1915. évi termésű szerb bort, még pedig szerémségi bocsátott nyilvános eladásra. A szerb bor eladása a német intendatura javára összesen 176,850 márka bevételt eredményezett.

Dalmát borkiviteli tilalom. A dalmát helytartóság a bor kivitelét Dalmáciából megtiltotta. Az idei dalmát bortermelés a hivatalos jelentések szerint 700.000 hl.-re tehető és ennek a mennyiségnek legnagyobb részét, körülbelül 150 millió korona értékben, már el is adták a termelők osztrák kereskedőknek. Az ügygyel, hír szerint, foglalkozni fog a fiemei kereskedelmi és iparkamara is.

Magyar borok értékesítő hivatala Bécsben. Egy bécsi szálló hirdetését tesz közzé, hogy borhitelesítő osztályt állított fel. Az üzlet megkö-

tése ebben a hivatalban, a borok expedálása — és ezt külön hangoztatja az értesítés — magyar borpincékből történik. Vajon mi szükség lehet arra, hogy a mi boraink bécsi közvetítés útján kerüljenek a világpiacra? Semmi garanciánk, hogy csakugyan magyar bort árulnak drága pénzért; semmi szükségünk, hogy a nagy közvetítődíjat idegenek tegyék zsebre. Egy kis szervezkedés, a magyar bor értékesítésének kérdésével való komoly foglalkozás és magunk lehetünk tényezők a világpiacra.

Az osztrák sör Magyarországon

ról a dolgról sokat irtunk már, hogy amikor a magyar sörgyárak árpáját elreki-válták és az árpa egy részét odaadták az osztrák sörgyáraknak, egyszerre csak megjelentek Budapesten az osztrák sörgyárak ügynökei és korlátlan mennyiségben jó minőségű osztrák sört ajánlottak megvételre. Mindenki annyit rendelhetett, amennyit csak akart és — mit tagadjuk — akadt is egy sereg budapesti vendéglős, aki kapva-kapott az alkalmon és jóidőre ellátta magát budweisi sörrel.

Elkövetkezett azután a szállítás ideje s a budapesti vendéglősök ekkor látták csak, hogy be vannak csapva, mert jó minőségű osztrák sör helyett a legsilányabb budweisi sört kapták. Valami rettenetesen lehetetlen ital volt ez a budweisi sör, amelyet csak egyszer kóstoltak meg a vendégek, hogy azután örökre elmenjen a kedvük mindenféle sör-italtól.

Romlott, büzhödt, szintelen es iztelen folyadékot kaptak jó minőségű osztrák sör helyett, amelynek mindenhez inkább volt köze, mint az árpához. Rettenetes csalódásokon mentek keresztül ezzel a sörrel vendéglőseink, mert volt ugyan sörük korlátlan mennyiségben, de nem akadt vendégük, aki ezt a lehetetlen italt megigya.

Most azután kiderült, hogy az osztrák sörgyárak miért voltak oly

jószívűek hozzánk, magyarokhoz, hogy sörkészetük nagy részét a mi rendelkezésünkre bocsátották. Egy osztrák szaklapban olvassuk, hogy az odavaló sörgyárak a mult kampanyban rendkívül nagy mennyiségű sört halmoztak fel, amelyet — mivel romlani kezdett — kénytelenek voltak rövidesen piacra dobni, különben ez a sok sör teljesen hasznavethetlenné vált volna. Gondolták magukban: ott vannak a jó magyarok, azoknak a gyomra bevesz mindenféle zagyvalékot, ott még értékesíthetik a már romlandó sört.

A magyar vendéglősök kapva-kaptak ezen a sörön, de nem ám a magyar közönség, amely az első pillanatban a legridegebben visszautasította ezt az italt. Nem is mértek Budapesten sokáig budweisi sört, mert nem kellett az még a kutyának sem, nemhogy a söröző embereknek.

A budweisi sörnek ebből a szégyenletes kalandjából azonban mindenestre marad egy jó tanulságunk: az, hogy ne kapkodjunk mi a külföldi sörök után, amikor a mi saját gyártmányaink elsőranguak, mert pláne manapság egyetlen sör sem állja ki a versenyt a magyar sörrel.

....

A sörtermelés. A magyarországi sörfőzdekben a folyó év október havában 22.873 hl. sör termeltetett, szemben 217.835 hl.-lel a mult év megfelelő havában. Szeptember és október hónapokban a termelés 83.664 hl.-re rugott, szemben 362.792 hl.-rel a mult év hasonló hónapjaiban. A jelenlegi kampany első hét havában az eredmény tehát 279.178 hl.-rel kevesebb.

A Nyitrai serfőző és malátagyár r.-t. dec. 4-én tartott közgyűlése elhatározta a gyártelep eladását, mivel a jelenlegi tőke az üzem ovábbfolytatásához nem elgendő, a jelenlegi érdekeltség nagyobb áldozatokra nem hajlandó és az eladás után a részvényesek részvényeikért körülbelül 70 korona felpénzt is kapnak. A sörgyár megvételére együttes ajánlatot tettek a Fleischl Samu budapesti terménykereskedő-cég és a Hauser és Sobotka bécsi malátagyáros-cég, amelyek az üzemet több mill.ős befektetéssel fogják megnagyobbítani.

Élelmiszerekről

Mák irányzata továbbra is igen szilárd, ámbár a fogyasztás a liszt- és cukorhiány miatt a minimumra zsugorodott, még a csekély fogyasztás kielégítésére sines elgendő áru. A nagybani ár továbbra is 525 korona.

Dióban az üzlet a vasuti forgalom zavarai miatt nem tud igazán megindulni. A szállítás nehézségeit a termelők arra használják ki, hogy makacsul ragaszkodnak túlcsigázott árigenyeikhez, viszont a legitim kereskedelem tartózkodóan viselkedik, mert biztosra veszi, hogy mihelyt nagyobb tételek kerülhetnek a piacra, ami végre nélfány hét múlva mégis csak be fog következni, az árak egyszerre nagyot fognak hanyatlani. Ma jegyeznek beföldi dióért 400—420 K-t, bosnyák áruért 300—320 K-t.

Hagyma irányzata változatlan. Makóról a szállítási zavarok és vagonhiány miatt nem jöhet sem ár, ellenben bácskertesivel a piac elég jól el van látva és e héten néhány vagon erdélyi hagyma is érkezett. Budapesten a nagybani ár 65—68 K, kicsinyben 75—90 fillér, míg Makón még mindig 88—90 K-t igényelnek.

Fokhagyma változatlan. Makón 5—5,50 korona az ára, míg Budapesten 4,50 korona maximális áron kapható.

Fűzelékek közül kelkáposzta iránt a kereslet élénk, áru pedig kevés van; ára 40—42 korona. Savanyukáposzta is igen keresett, de a kínálat is elég nagy; nagybani ára 45—47 K. Spenót nem képezi a nagybani forgalom tárgyát, mert a környékről csak egyes kosarak jönnek; ára 40—60 fill. Fejes káposzta irányzata lanya; sok ára jön a piacra, de igen kevés közte az egészséges, elsőrendű minőségű. Ára 12—20 K között ingadozik minőség szerint.

Zöldségfélékben az üzlet megélénkült. Már valamelyes györi áru is van a piacon. Makóról azonban még semmi sem érkezik. Sárgarépa és petrezselyem 36—37 K, zeller 40 K körül.

Burgonya e héten ismét jóval kevesebb jött a piacra, mint amennyit vártak, de a szükséglet kellően fedezve van. A panasz csak az, hogy kizárólag voltman van a piacon, ami gyakran silány minőségű, igen sok közte az apró, alig diónagyságu; a megszokott szép rózsakumpli Budapesten egyáltalában nem kapható.

Baromfiiban az üzlet szilárd, szépen tisztított I-a hízott ludak és kacsák kilója 8.—8,40 K, szép pulykák kilója 4.—4,40 K, I-a leöl poulardok darabja 3,60—6,40 K.

Vad. Fejtett nagy nyulak darabja 8.—

8,50 K, fogoly darabonként 2 K, őz 5 K, szarvas 4,40 K.

Husneműkben az üzlet szilárd, I-a vidéki marhahus egész darabokban 4.—6,40 K, 100 kg.-ként minőség szerint. A sertésüzlet élénk, vidéki I-a perzselt szalonnás sertések felekbe hasítva 7,20—7,60, II-a 5.—6,80 K, 100 kg.-ként. Friss sertésus 6—7 K. Borjúkban az üzlet élénk, hosszan mérve, súlylevonás nélkül 5,60—6.— K-val adhatók el 100 kg.-ként. Lehuzott birkák egészben 3,40—3,60 K kg.-ként. I-a füstölt sonka kilója 10.— K.

Tojás szilárd, friss áru mai ára eredeti ládánként 560 K.

Gyümölcsben az üzlet élénk, kevés az áru, I-a asztali alma 240—300 K, II-a alma 120—200 K, gesztenye 200—220 K.

Sajtban majdnem teljes az üzlettelenség, mert egyáltalában nincs áru a piacon, annyira, hogy még névleges árak sem gyezhetők. December folyamán a helyzet javulása nem is igen várható, ámbár a H. T. a legközelebbi napokban előreláthatólag egy tétel sajtot fel fog osztani a nagykereskedők között, de értesülésünk szerint az olyan csekély lesz, hogy alig egy órára fedezheti a szükségletet. Január—februárban nagyobb mennyiségű sváici sajt érkezése várható és akkor remélhetőleg a mostani áruhiány enyhülni fog.

Liptói turó árát a gyárosok folyton emelik. E héten ismét további 20—40 K-s drágítást léptettek élebe, úgy, hogy egyes gyárosok ma már 730, sőt 740 K-t is kérnek, míg Budapesten a nagybani forgalomban az ár 800 K körül ingadozik.

Vaj iránt a kereslet rendkívül élénk, áru pedig igen kevés van. Dán vajból a hozatalok csekélyek, a szükségletet nem elégíthetik ki, a magyar vajból felszínre kerülő mennyiségek pedig alig tesznek számot. A hivatalosan megállapított ár, amelyet az áruhiány dacára általában be is tartanak, nagyban 11 korona, kicsinyben 12 korona.

A vajimport. Az utóbbi időben állandóan csökkent a külföldi vajbehozatal. Ujabban ismét kontingentáltak a reánk eső kvótát és az új megegyezés következtében a behozatal az eddigi 28 vagonról 20—22 vagonra csökkent. Most azonban nem olyan nagyjelentőségű már az import kisebbedése, mert a zsírinség megszűnt és a vajüzlet az utóbbi napokban határozottan ellanyhult. A nagybani ár ez idő szerint 11,5 K körül ingadozik. A fővárosban a vaj ára detailban 12,30—12,40 K.

Emésztési elősegítő
nyálkoldó
savközömbösítő

MATTONI
GISSHÜBLER
TISZTA TERMÉSZETES ALKALIÁS
SAVANYUVIZÉ.

Legjobb asztali és üdítő ital

MATTONI HENRIK
VI., TERÉZ-KÖRUT 37. SZ.

Husnemüekről

Disznósir és szalonna. A fehéráru üzletben a viszonyok nem igen javultak. Vidékről a katonaság állandóan nagymennyiségű sertést hoz fel, melyből a helyi szükséglet fedezésére tetemes mennyiséget átenged a fővárosnak, úgy, hogy jelenleg a budapesti kisfogyasztók szükségletüket aránylag könnyen fedezhetik. A nagykereskedelmi forgalom továbbra is szűnketel, mert a katonaság által felhozott sertésekből termelt fehérárut a nagykereskedők egyáltalában nem szerezhetik be, épp úgy más szabad készletekhez sem juthatnak.

A budapesti vágómarhavásár irányzata a kisebb felhajtás dacára lanya, mert a fagyú ármaximálása miatt a mészárosok évatosabban vásároltak. A fagyú árának alacsony megállapítása valószínűleg hatással lesz a tulmagas marhaárakra is. Mai árjegyzése: Tarka ökör, jobb 490—550, középminőségű 390—480 K, magyar ökör, jobb 470—530, középminőségű 360—460 K, tarka tehén 320—480, magyar tehén 300—440, bika 420—500 K, növendékmarha 250—360 korona métermázsánként. — A december 4-iki juhvásár kisebb felhajtás mellett is lanya volt. De az árak alig változtak. Egészen jó minőségűekre 10 í-rel többet többet fizettek, míg némely teljesen alárendelt minőségek árában 20—30 filléres árcsökkenés állott be. 774 drb kelt el. A dec. 5-iki borjuvásár esüendes volt. A kis felhajtás nem igen mozgatta a vételkedvet. A legjobb minőségű áru 10—20 í-rel magasabb árat ért el, mint a múlt hét megfelelő vásárján, míg a silányabb minőségek ára változatlan maradt.

Kapni-e magyar pezsgőt?

Tekintetes Szerkesztő Ur!

B. lapjuk régi előfizetője vagyok. A „Pezsgő” rovatban állandóan figyelmeztetnek bennünket, hogy csak is magyar pezsgőt vásároljunk. Én évek óta barátságos összeköttetésben vagyok egy magyar pezsgőgyárral. Nem tartozom azon vevők közé, kik nem látják be a mai helyzetet, mikor minden téren nehézségek merülnek fel. Az a bizonyos pezsgőgyár azon-

ban a háboru elején ellátott áruval, de most minden rendelést visszautasít, holott pezsgője már be volt vezetve nálam.

A nevét a pezsgőgyárnak nem akarom kiírni, nehogy leveletem félreértsék. De nagyon kérem t. Szerkesztő Urat, ajánljon nekem egy oly magyar pezsgőgyárat, aki nekem karácsonyra és újév napjára pezsgőt szállíthat. Igérem és becsületszavamat adom, hogy békében is csak az ő pezsgőit fogom tartani.

Mély tisztelettel

(sajátkezű aláírás)
vendéglős

Panaszos leveleket ugyszólván naponta kapunk. Sajnos, a pezsgőgyárosok igen rossz börben vannak. A háboru elején ugyan is nem gondoltak arra, hogy a világháboruban pezsgő is fog folyni. Óvakodtak ezért nagyobb beruházásokat tenni. De mit tesz Isten.

Győzedelmes seregeink a világháboru tartama alatt elég nagy mennyiségben kapták üditő italként a pezsgőt, azonkívül a városokban a mulató kedv annyira kifejlődött, hogy fogyott a pezsgő, mert hiszen sirva vigad a magyar!

Hogy mennyire bajban vannak a pezsgőgyárosaink, az mutatja legjobban, hogy személyes jelenlétünk alatt egy vidéki vendéglős 3000 üveg pezsgőt rendelt. A mai felárnál hajlandónak nyilatkozott üvegenként 2 koronát fizetni. A nevezett pezsgőgyáros-cég üzletvezetője, nem csak hogy nem vette át a rendelést, de még csak a legcsekélyebb kvantum kiszolgálását is megtagadta.

Kérdést intéztünk a nevezett üzletvezetőhöz, aki a következőképpen volt szives válaszolni: Mi csak a régi vevőinket látjuk el pezsgővel. Ezeknek az ellátása is a mai körülmények között nagy nehézségekbe ütközik. Kimondotta a cégünk, hogy a háboru tartama alatt idegen rendeléseket nem fogad el. Ezt be is láthatják az idegen rendelők akkor, amikor egész hajtóvadászatot rendezünk a pezsgődugókra.

Tudja azt minden szakember, hogy a pezsgőgyártáshoz bizonyos idő kell, amíg azt forgalomba lehet hozni. A pezsgőt nem lehet egyszerűen hordókba tölteni és forgalomba hozni, hanem annak a lefejtett pezsgőnek bizonyos idő kell, míg az forgalomba hozható.

T. előfizetőinknek, olvasóinknak és hirdetőinknek boldog karácsonyi és újévi ünnepeket kívánunk.

Kisüstök alkonya. Pécsi tudósítónk értesítése szerint a vármegye gazdasági egyesülete ülésében foglalkozott a pálinkafőző kisüstök ügyével és elvben arra a megállapodásra jutott, hogy a szeszfőzést központosítja. A kisüstök teljes eltörlésével Pécssett részvényes alapon központi szeszfőzdét létesítene, melynek tagja lehet minden szőlőbirtokos, minden megkezdett 5hold után s minden község a határában levő szőlők megkezdett 50 holdja után 1—1 részvénynyel. Akik szeszfőzésre alkalmas anyagaikat a központnak átadni nem hajlandók, anyagaik kifőzését a vármegye területén működésbe léptetendő vándorüstök által eszközölthetik. E vándorüstök keresménye szintén a központ javára esik. A nagyhorderejű új intézmény biztosítani fogja a tiszta pálinka termelés lehetőségét, mely az üzleti spekulációk révén évek során immár teljesen kiment a divatból.

A szesztermelés csökkenése. Félhivatalosan jelentik: Az idei szept. 1-től október végéig összesen 30.663 hektoliter szeszt termeltek a magyar szeszgyárak, 74.868 hektoliterrel kevesebbet, mint az előző évben. A gyárakból való összes elszállítás 22.606 (—72.863) hektolitert tett ki. Adómentes fölhasználást 12.657 hektoliter szesz javára engedelmiztek.

A sajtkereskedők panasza. Szakmabeli kereskedők részéről azzal a panaszal fordultak hozzánk legutóbb, hogy a későn megindult svájci sajtbehozzalal révén hozzánk importált három vaggon ementhali sajtot hetek óta tartják raktáron a fővárosban és érthetetlen okokból nem hozzák még most sem piacra. A kereskedők, már arra való tekintettel is, hogy igen kevés a sajt és hogy karácsony előtt különösen nagy a szükséglet, méltányosnak tartanák, ha a visszatartott ementhali sajtot a szakmabeli kereskedők rendelkezésére bocsátanák.

SZÁNTÓI SAVANYÚVIZ

elsőrendű természetes, szénsavdus asztali gyógyvíz.

Főraktár: **Péczely Antal** ásványvíz-nagykereskedő
Budapest, II. ker., Margit-körút 50-52. szám.
Telefon: 40-97. ☐☐ Telefon: 40-97.

Megengedik a zsemlyesütést. A Közélelmezési Hivatal egy legközelebbi és bizonyára örvendetes intézkedése lesz, hogy újból meg fogja engedni a zsemlye sütését. Mint halljuk, még karácsony előtt meg fog jelenni az erre vonatkozó rendelet, amelyben részletesen megállapítják, hogy a zsemlye készítése és árusítása milyen feltételek mellett történhetik. A zsemlye készítésének megengedésére az készíti a Közélelmezési Hivatalt, hogy a zsemlyét pótló különböző cukrászsütemények árával hallatlan visszaélések történtek és a közönség a zsemlyekészítés eltiltásával nem hogy nyert, hanem ellenkezőleg, rendkívül sokat veszített. A közönség szempontjából sokkal nagyobb takarékoság, ha zsemlyét fogyaszt, mintha a drága cukrászsüteményt vásárolja. És éppen ezért a Közélelmezési Hivatal indokoltnak látja a zsemlyekészítés megengedését.

A budapesti marhaközvágóhid forgalma az idén — a borjuvágást kivéve — kisebb volt, mint a múlt év megfelelő havában. Az idén levágtak novemberben 16.352 darab marhát, 1949 darab borjut és 12.313 drb aprómarhát, a múlt év novemberében pedig 24.312 darab marhát, 1532 drb borjut és 21.002 darab aprómarhát. Tehát kisebb volt a vágás 7960 darab marhával (32,7%) és 8689 darab aprómarhával (41%), de nagyobb 417 darab borjuval (27%). A marhák közül 11.241 darabot a konzervgyár, 2063 darabot a budapesti husnagyvágó és 2585 darabot a mészárosok vágtak. A mészárosok vágásaiban a Huskereskedelmi r.-t. és a községi élelmiszerárusító-üzemei is benne vannak, ami együttvéven legalább 500 darab. A katonaság csak 463 darabot vágott.

Közgazdaság

Az Első Magyar Részvény Serfőződe november hó 18-án tartotta Schmidt József dr. elnöklete alatt XLIX-ik rendes közgyűlését. A felügyelő bizottság által felülbírált és helyben hagyott igazgatósági jelentés és mérleg szerint a múlt évről áthozott 48.068 korona 96 fillérrel együtt 1.389.076 korona 18 fillér áll a közgyűlés rendelkezésére. Az igazgatóság azon indítványa, hogy ezen összegből az igazgatóság és a tisztviselők alapszabályszerű illetményeinek levonása után 1.025.000 korona fizetessék ki a részvényeseknek, részvényenként 250 koronával (ugy, mint az elmúlt üzletévben), a segélyalap további emelésére fordíttassék 30.000 korona, a nyugdíjalap gyarapíttassék 20.000

koronával, végre a fennmaradó 72.694 korona 88 fillér pedig vitesék elő új számlára, a közgyűlés által elfogadott és ugy az igazgatóságnak, mint afelügyelőbizottságnak a felmentvény megadatott. Az alapszabályok értelmében ez évben lejárt két igazgatósági tagnak mandátuma, névszerint Kovácsy Sándor és Németh Titus uraké, akik újból megválasztottak. Az elhunyt Gundel János igazgatósági tag helyére Kunz József lett megválasztva. Ugyancsak lejárt ez évben a felügyelő bizottsági tagok megbízatása. Megválasztottak: Basch Gyula, Gomperz Miksa, dr. Metzler Jenő, dr. Surányi Miklós és Sztányi Géza. A részvények szelvényeit a Magyar Országos Központi Takarékpénztár már folyó hó 20-ikától kezdve beváltja.

A Hadi Termény Részvénytársaság mérlege. A Hadi Termény Részvénytársaság igazgatósága a napokban megállapította a társaság 1915 július 1-től 1916 június 30-ig terjedő első üzletévének mérlegét. Eszerint Mérlegszámla. Vagyon: Be nem fizetett részvénytöke: K 14.000.000.—; pénztárkészlet: K 34.826,07; adósok: K 152.224.419,95; berendezés: K 77.178,12; árukészlet: K 545.684,40; összesen K 166.882.108,54. Teher: Részvénytöke: K 20.000.000.—; hitelezők: K 113.470.864,75; elfogadványok: K 21.000.000.—; külföldi üzlet és háborus kockázatok számlája: K 7.500.000; felesleg: K 4.911.243,79 összesen: K 166.882.108,54. Üzleteredmény számla: Tartozik: Tiszti fizetések: K 2.398.991,22; költségek: K 2.431.557,05; adó és illetékek: K 1.013.692,12; külföldi üzlet- és egyéb háborus kockázatok: K 7.500.000.—; felesleg: K 4.911.243,79; összesen: K 18.255.394,18. Követel: Jutalék és különbözetek: K 18.255.394,16.

A zárszámadás szerint tehát az 1915—1916. üzleti év K 4.911.243,79 felesleggel zárul, amely összegből az alapszabályok szerint a részvényesek csupán a befizetett tőkének, vagyis 6.000.000.— koronának 5%-ára tarthatnak igényt, tehát osztalék fejében összesen K 300.000.—, vagyis részvényenként K 150.— lesz kifizetendő, míg a fennmaradó K 4.611.243,79 tartalékba helyezendő. Az ilyen fennmaradó felesleg az igazgatóság felszámolása után a kormány által megjelölendő közcélokra lesznek fordítandók. A társaság működéséről a legközelebb megtartandó közgyűlés elé terjesztendő részletesebb jelentésben fog beszámolni. E jelentés adataiból vesszük a következőket: A társaság a belső forgalomban több mint 20.000.000 métermázsza árut bonyolított le kenyérmagvakban, hüvelyesekben és takarmányművekben. E hatalmas mennyiség lebonyolításánál a társaság szigorúan szem előtt tartotta a fennálló kormányrendeletek intézkedéseit és azt a szerepet, melyet a fogyasztók, termelők, ke-

reskedők és iparvállalatok jogosult érdekeinek méltányos kiegyenlítésében be kellett töltenie. A külföldi gabonabehozatalnál a társaság a német és osztrák gabonaközpontokkal karöltve működött és az elmúlt év folyamán az említett két társasággal közösen több mint 26.000.000 métermázsza gabonáhozott be Romániából és Bulgáriából. A társaság feladatainak köre a külföldi eredetű különböző élelmicikkek központosításával kapcsolatban lényegesen kibővült és a belső forgalom lebonyolításában is mind szélesebb kereteket öltött. Ez a körülmény az intézet belső, valamint külső szervezetének állandó fokozatos kiépítését tette szükségessé. A társaság működésének méretei kifejezésre jutnak a forgalom adataiban. A könyvszerinti forgalom ugyanis meghaladja a 28 milliárd koronát, a napi posta az üzleti év vége felé 20—24.000 kimenő ügyszerabra rugott, míg a beérkező levelek száma 8—9000 darabot és ennél többet tett ki. E nagyarányú forgalom lebonyolítása természetesen szükségessé tette az idegen pénzeszközök felhasználását és így a zárszámadásban szereplő K 21.000.000.—összegű elfogadványok kibocsátása e körülményben találja indokolását.

A belső üzletnél is, de különösen a külföldi üzlet lebonyolításánál a társaságnak részben önállóan, részben konzorciális alapon oly kötelezettségeket is kellett vállalnia, amelyek más időben is messzebbmenő kockázatokkal lettek volna kapcsolatban. A mérleg összeállításánál tehát az e tranzakciókkal kapcsolatos eshetőségeket figyelembe kellett venni és a társaság aktíváinak értékelésénél meg kellett tenni azokat az óvintézkedéseket, melyeket az előrelátás és a gondosság parancsolt.

A Kőbányai Polgári Serfőző r.-t. közli velünk, hogy december hónap 16-án tartotta 24-ik évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseit a közgyűlés tudomásul vette és elhatározta, hogy a 23. számú részvény-szelvényeket december 18-tól kezdve 24 koronával váltja be. A szelvényeket beváltja a társaság pénztárán kívül a Magyar Általános Hitelbank, a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-bank és a K. k. priv. öst. Kreditanstalt für Handel u. Gewerbe Bécsben. A közgyűlés egyúttal az alaptőkének 5 millió koronáról 7 millió koronára való felemelését határozta el akként, hogy a megfelelő tartalékalapból 2.500.000 koronát az alaptőkére befizetnek és ezzel minden részvény névértékét 200 koronáról 300 koronára felemelik. Az igazgatóságba dr. Egyedy Arthur és lovag Scanavi Miklós újból megválasztottak, a felügyelő-bizottság tagjaival: alsóterényi Auer Róbert, Birnbaum László, Frankl Aladár, Havas Emil és Mendl Gyula választottak meg.

★
! Uj regényünk!
 ★

**1917. január havában
 új regény közlését
 kezdjük meg.**

Uj regényünk címe:

A fehér asztal

írta kiváló írónk:

Szomaházy István

**A regény a vendéglős
 életből való**

★
! Uj regényünk!
 ★

Tarlózás

Meghalt a király

A természet nagyszerű haldoklásának hónapja van. Az égen — mint gyászfátyolok — usznak a sötét felhők. Lelküink mélyén még ott rezeg a halottak ünnepére feldiszipített temető hatása, a halottak virágos de szomorú, néma ünnepe, a katonatemetők ezer és ezer egyforma keresztje, a nagyon öregek és nagyon fiatalok bus tekintete, az özvegyek lengő gyász fátyola.

A schönbrunni kastély előtt nagy ember tömeg várakozik. Beteg a király. Szivszorongva lesik a kiszívargó hirt. Aggódással és reménnyel vannak eltelve sziveik.

Rövid időre kitisztul az égbolt a kastély felett. Egy fényesen ragyogó csillag lefut az égről, s a kik látták megdöbbennek, a babonás félelem erőt vesz rajtuk, keresztet vetnek magukra, s akaratlanul, suttogó hangon mondják: „Meghalt a király.”

Zsufolásig megtelt az éjjeli mulató gyönyörű helyisége, a villamos lámpák ezrei ontják szikrázó fényüket. Tombol a jókedv, hangos kacaj kél a szellemes előadás nyomában. Lükett az életkedv, szól a zene s az emberek felejtve az élet nehézségeit, küzdéseit, bánatát, kedves gondtalan sággal mulatnak. De megjelenik a rendező a színpadon, int a karmesternek, mint varázsütésre, elhallgat a zenekar, halotti csend támadt az előbb, még vig és hangos helyiségben, mindenkit megszáll a rossz sejtetem érzete, s a rendező sápadtan, remegő ajakkal jelenti be: „Meghalt a király.”

Zászlódsízt öltött a város. Az épületeken egymásután jelennek meg a lobogók, a házak erkélyeit, ablakait serény kezek diszítik. Megkondulnak a harangok. De az őszi szél nem a megszokott színpompás lobogók szövetjeit lengeti, a házak díszítései nem virágosak, nem szindusak, amerre tekintesz, mindenütt a mély gyász fekete színét látod. A harangok fájdalmasan, busan szólnak. A kereskedések csillogó kirakatai eltűntek. Mindenütt gyász-drapériák, gyászfátyolok, halotti virágok között az ős király kedves ismert képe vagy

szobra. Idegen nemzeti zászlók félárbóca engedve, mint szárnya szeggett madarak hullanak alá. Az utcai lámpák gyász fátyollal vannak bevonva, s még a villamos kocsik csilingelését is mintha tompábbá tenné a reá tüzött gyászesokor. S a harangok konganak panaszosan, bánatosan, zokogóan. Az emberek szótlanul haladnak dolgaik után. Az utca gyászpompába öltözött. Meghalt a király.

Az ellenséggel szemben a lövészárókban áll a hős magyar katona, s figyeli az ellenség minden mozdulását, hogy minden pillanatban készen legyen, ha kell életének feláldozásával oltalmazni, védeni hazáját, otthonát és az ős királyt. Leküzd a legnagyobb nélkülözéseket, mert szereti hazáját és olyan kötelességtudó akar lenni, mint legfőbb hadura: a király. És ott áll mint a szobor, figyel az ellenségre. Arcizma se rándul, szeme se rebben, csak csak egy könnyesepp gördül le orcáján, mikor tovább adja szomszédjának a szomorú hirt: Meghalt a király.

És csöndesen pihen az ős király, alussza álmotlan álmát. A gyász minden pompája, a bársony, az arany tompa csillogása övezi körül, elborítják a szeretet virágai. De legszebb pompája mégis nemzetének, népeinek soha el nem muló szeretete, mely ott virraszt koporsója felett.

Fáj látnunk a természet haldoklását, — de belenyugszunk, mert megvigasztal a tudat, hogy a nehéz, sötét felhők szétfoszlanak, elülnek a fagyos, dermesztő szelek, kiderül az ég, a meleg napsugár visszatér, a természet újból életre kél.

És ha lelkeinket a fájdalom fogva is tartja még, a remény sugara felcsillámlik már szemünkben. Az ős király emlékét kegyelettel őrizzük meg szívünk mélyén, de új reménnyel eltelve várjuk a felénk közelgő királyt, kinek lelkéből, szemeiből a megértés, a szeretet sugárzik felénk.

Az utca során még lengenek a gyászlomagok, de ifjú csapat harc dala veri fel az utca csendjét. Fial katonák, rózsás arcuk, erős izmaikon megfeszül a csukasziürke ruha. Jókedvtől, a diadaltól győzelemtől hevitve magasra emelik a felvirágozott nemzeti színű lobogót és kitörő lelkesedéssel kiáltják: Éljen a király!

A szerkesztő postája

Vendéglős, Debreczen. A háztulajdonosnak a 3787/1916. M. E. sz. rendelet értelmében, ha a kibérelt üzlethelyiség a lakással együttesen tárgya a bérletnek, annak lakásbérét sem fölemelni, sem az üzlethelyiséget, sem a lakást fölmondania nem lehet, amíg arendeletet a kormány hatályon kívül nem helyezi. Ha a háztulajdonos ebbe nem nyugszik bele, elérheti azt, hogy a rendelet megszűnése miatt érzékeny bírsággal, esetleg szabadságvesztéssel is fogják megbüntetni.

A. B., Arad. 1. Ha a kérdéses szappan legalább 60% zsírsavat nem tartalmaz, úgy azt már most sem szabad 4.16 K-nál drágábban kg.-ként kicsinyben, nagyban pedig 3.80 K-nál eladni. Ha esetleg a zsírsavtartalom 30%-nál kisebb volna, december 31. után egyáltalában tilos forgalomba hozni. — 2. A főszolgabírónak, illetőleg a politikai hatóságoknak igenis jogukban áll a hatóságilag beszerzett cukrot belátásuk szerint elosztani és nem tartoznak arra tekintettel lenni, hogy valaki a béke idején nagyban árusította-e vagy sem. Mindenesetre hibát

követett el, amikor az Ömök felajánlott cukrot visszautasította.

Ij. G. M., Hódmezővásárhely. 1. Sem a törvény, sem a kereskedelmi szokás nem szabja meg, hogy mennyi ideig köteles a leraktározott árut raktárában őrizni. Ha a beraktározás alkalmával a beraktározás tartamára megállapodás nem jött létre, úgy joga van a tulajdonost felszólítani, hogy az árut vitesse el. Ha ő ezt méltányos időn belül el nem vitéti, úgy előzetes felszólítás nélkül azt közjegyző közbenjöttével elárverezheti. A vételárat a költségek levonása után az elévülési időn belül a tulajdonosnak kívánságára bármikor kiadni tartozik, leghelyesebben azonban azt neki felszólítás bevétele nélkül beküldeni. — 2. A raktárdíj összege a helyben szokásos raktárdíjak alapján számítható. Ez rendszerint kisebb, mint a vasúti raktárdíj. — 3. Értesítést csupán az áru beérkezésekor tartozik küldeni, később pedig csak abban az esetben, ha valami közölni valója van.

G. G., Miko. A 3872/1916. M. E. sz. rendelet 1. §-a értelmében tatárka (hajdina) csak a H. T.-nak, illetőleg a bizományosainak adható el. A 6. §. pedig kimondja, hogy a rendelet életbelépte előtt létrejött üz-

let, amennyiben a hatálybalépésig teljesítve nem volt, semmiesnek tekintendő. Maximális árat arendelet, miután a forgalmat a H. T.-nél központosítja, nem állapít meg. Oly tulajdonos, akinek eladható készlete a 10 métermázsát nem haladja meg, azt a cikkel iparszerűleg foglalkozó kereskedőnek eladhatja.

Magyar vendéglő. A korlátlan italmérési engedélyről lemondani lehet, de akkor annak teszi ki magát az illető, hogy az engedélyt egyszer s mindenkorra megvonják tőle, esetleg másnak adják ki.

G. M. Apostag. Az idevonatkozó kormány- és pénzügyminiszteri rendelet értelmében minden törvényhatóság területére a pénzügyigazgatóság felhívására az illető politikai hatóság köteles megállapítani azt a legmagasabb árat, amelyen égetett szesz italok, beleértve rumot, likőröket és közönséges pálinkákat is, nagyban és kicsinyben forgalomba hozhatók. Mi immen nem állapíthatjuk meg, hogy az Önök vármegyéjében milyen árakat határoztak meg, mert azok az ország különböző részeiben nagyon eltérők, hanem az illetékes főszolgabírói vagy esetleg alispáni hivatalban megtudhatók.

Regény

A komócsi vendéglő titka

Irtá: Szaturnusz

Mint egy riadt kis galamb, tétován, félszegen meredt maga elé Alice, majd hirtelen megeredtek a könnyei és csukló zokogással borult térdre atyja ágya előtt.

Megható pillanatok zajlottak le. Tergovay Péter gróf arcát könnyek barázdálták és csókokkal halmozta el előtte térdelő lányának haját és homlokát.

— Édes, édes kicsi lányom! — dadogta — meg tudsz-e bocsátani nekem, kegyetlen apádnak, aki eltaszítottalak magamtól és úgy meggyötörtetek.

Alice gyengéden megcsókolta atyja szinte életemnek látszó kezét és két forró könnyesepp gördült alá a szeméből.

— Én nem tudok gyűlölni, — szólalt meg halk hangon — az én szívem csak szeretetre termett.

E pillanatban a szobába léptek Baranyó János és hitvese, Emma grófnő.

Amikor Tergovay Péter gróf megpillantotta őket, arcára halálos sápadtság borult. Egy pillanat alatt végigpergett emlékezetében az a sok drámai jelenet, melyek multjának égő sebei voltak. Régi gögös vére egy perere lángba borította lázas vérért, de ez a felindulása csak pillanatnyi volt, nyomban rá újból megenyhült

a szíve és megilletődötten szólalt meg.

— Jöjjön ide Emma és ön is kedves János.

Baranyó és felesége zavartan állottak meg Tergovay gróf ágya előtt.

— A kezét Baranyó — mondta a gróf — egy haldokló emberre ne nehezteljen többé.

A két férfi kezét fogott és pár percig mély esőndben szótlánul nézték egymást.

A gróf arca egyszerre valami benső titkos örömtől felvidult és élénken így fordult Emma grófnő felé:

— Kedves Emma, engedje megcsókolni a kezét, a szent, vértanu kezét.

Baranyóné bágyadt mosolylyal nyújtotta oda kis fehér kezét, melyet a munka sem tudott elrutítani. A gróf csókkal illette és hosszasan tartotta a kezében, majd Alicehoz fordult:

— Édes, kicsi lányom, a te sápadt arcoeskádra még ma éjjel rózsákat festek. Igen, igen, rózsákat, a boldogság rózsáit... én a rossz apád, aki melőtt örökre elpihenek, boldog mosolygásodat akarom látni.

Atyja szavaira Alice szívében az öröm virágai kezdtek nyiladozni és éppen hálálkodó szavakra készült, amikor Lóránd gróf lépett a szobába és pár szót sugott Tergovay Péter gróf fülébe.

E szavaknak varázslatos ereje lehetett, mert a szélütött, halálosan beteg ember szemében tüzek lobbantak fel.

— Köszönöm, köszönöm Lóránd, — rebotte, majd lányához fordult:

— Alicékám, kísérel el Lórándot a szomszéd szobába, ahol egy kis meglepetés vár reád.

Alice arcára csodálkozás ült, de szótlánul, szívdobogva követte Tergovay Lórándot.

A szomszéd szobába belépve az öröm sikoltása szakadt le az ajkáról. Két komorna várta habfehér menyasszonyi ruhával, mirtusz-koszorúval.

— Mit jelent ez? — dadogta Alice, bár a szíve megsugta neki, hogy álmai most öltöznek a valóság köntösébe.

Az oltár.

Lóránd gróf a menyasszonyi ruhába öltözött Alicet visszakísérte Péter gróf szobájába. Szemlesütve, arcán a boldogság lázának tüzevel állt meg Baranyó Alice atyja előtt.

— Most tárjátok fel a szomszéd terem ajtaját! — adta ki a parancsot Péter gróf, akinek testébe e pillanatban csodálatos életerő látszott költözni.

Parancsára nyomban feltárult a szárnyas ajtó és Baranyó, Emma grófnő és Alice a meglepetéstől szinte megmeredtek.

A szomszéd teremben oltár állott, előtte pap és a pap oldalán boldogságtól sugárzó arccal az ifju Bobday gróf.

Tergovay Péter gróf már az ősi kriptában pihen, megbékülve, megtisztult lélekkel. A kis Alice felesége az ifju Bobday grófnak és nemsokára egy rugkapálódzó csöppséget fog dajkálhatni a szép nagymama: Baranyi János grófnő hitvese.

(Vége.)

Miska
bácsia törzs
asztalánál**A hős.**

Borizákné: Képzelve asszonyoság, amióta a közelben megnyílt a „Lövészárokhöz” címzett kocsmá, a férjem éjjel-nappal benne ül.

Előny.

— Ön is annyit szenved a háborús viszonyok folytán?

— Óh, dehogya! A feleségem most nem ellenkezik, ha a vendéglőbe megyek, hová petróleumot spórolhasson.

Vendéglőben.

A vendégek (türelmetlenül): A teremfáját, hol marad már megint az a pincérlány? Gazd'uram, rossz néven ne vegye, a kiszolgáló személyzete bájos, de rossz.

A papucshős.

Vendég: Hát itt az éjjeli őr a zárórát már este kilenckor fujja?

Vendéglős: Tetszik tudni, kérem, neki már ilyenkor odahaza muszáj lenni.

Legjobb alkalom.

— Hát nem megint kiönti az asztalra a sört az a buta sörfiu! — Megállj! Le ne törüljétek! Most legalább mindjárt elmagyarázom nektek a mazuri esatát.

Szökés.

Kovácsné (a szomszédasszonyához, aki éppen hazatér): A férje ott ül a szomszéd kocsmában!

— Hogy-hogy? Hiszen rázártam az ajtót!

— Igen ám, de közben itt volt a végrehajtó és lakatost hivatott... Igy aztán a férje kiszabadult.

Ugratás a lövészárokhban.

Káplár (a fedezékben): Mit szólsz, kamerád, milyen édesen alszik a volt irodafőnökünk fényes nappal, a legvadabb ágyutüz közepette!

Önkéntes: Nem csoda, hisz ezek a hivatalos órái!

Uj kifejezés.

A.: Kedves barátom, egész este nálad voltam, most szeretnék egy kicsit a kávéházba menni. Nem jön-nél velem?

B. (oldalpillantást vet a feleségére): Nagyon sajnálom, édes barátom, de ez egy „kizárt” dolog.

A táborban.

Könyvelőnknek minden csütörtökön egy jóféle borjulábat tett félre a vendéglőse. Egy csütörtöki estén ellenséges földön őrt áll. Emlékeibe mélyedve, maga elé mormogja: Vajjon miféle jómadár eszi meg ma az én borjulábamat?

Kellemetlen.

Idegen: Talán tűz van ebben a házban, mert a mentőlétra ide van támasztva?

Tűzoltó: Dehogya kérem, a tűz odakint a kapu előtt van. Csakhogy odafönt lakik a parancsnokunk, akit előbb le kell hoznunk. A felesége ugyanis rázárta az ajtót, amikor a piacra ment.

A sportember.

Nem üz valami téli sportot?

— De igen. Naponta megiszom egy forró grogot.

A legfontosabb.

Szakácsnő: És ezt a szép zsebkést csak úgy elajándékozta?

Háziszolga: Ugy sem használhatom már... a dugóhúzója letörött.

Jó vevő.

Borutazó: Kedves barátom, szabad egy szóra! A szomszédja nálam akar vásárolni. Mondja, milyen ember?

— Nagyszerű akvizíció!

— Ugy hallom azonban, hogy az illető nagyon lusta.

— Az ám, de csak a fizetésnél, mert inni három helyett tud.

Aggodalomban.

Vendég: Hozzon hamar egy konyakot, de mindjárt, mert különben a rosszullétem magától elmúlik.

Az utolsó.

Nyaráló vendég: Lassacskán besötétedik a faszor is... mondja csak barátom, meddig égnek itt a lámpák?

Paraszt: Mig a jegyző ur kijön a kocsmából, akkor aztán utána megy az éjjeli őr és sorra kioltja őket.

Ellenkezőleg.

— Hallom, a fiad önállósította magát!

— Épp ellenkezőleg, megnősült.

Lelkesedés.

Pali bácsi (aki győzelmi hír öröme jöcskán becsipett és most a hivatalos jelentést olvassa): Hü, az istenfáját, hisz én tegnap ötezer fogolylyal többet ittam!

Elővigyázat.

Feleség: Ugy látszik, ma este megint későn szándékozol hazajönni.

Férj: Ugyan kérlek!

Feleség (belenyul a férje télikabátjának zsebébe): Ugy, hát akkor nem mondanád meg, hogy a cipőhuzót miért viszed magaddal?

Elmélkedés.

Az ember szervei öreg korára bizony sok kívánni valót hagynak hátra. Rosszul látok, hallani is alig, a lábaim se nagyon bírják már, az emlékezetem is sokszor cserben hagy; csak a fene torkom bír többet, mint amennyit — az erszényem.

Céltalan.

— Micsoda vidám társaság lehet az, amelyik az imént átvonult a falun?

— Ezek a mérnökök, akik a környéken víz után kutattak.

— Aha! De úgy látom, hogy találni csak — sört találtak.

Pihenő.

— Mondd csak postás, gyakran látom mostanában azt a felírást, hogy „benzínállomás”, mit jelent az?

— Az, kérem, a soffőr uraknak szól és annyit jelent, mint minálunk „bor- és sörmérés”.

Száraz kalauzolás.

Ur (az idegenvezetőhöz): A 6 koronás árban megegyeznénk, de még csak egyet: vendéglőbe, még ha történelmi nevezetességük is, ne vezessen, mert én antialkoholista vagyok.

— Akkor 8 koronába kerül naponta!

Tüzeset.

Tűzoltóparancsnok: Micsoda fejetlenség! Hisz van a vendéglőben eebb értékes holmi, mi a fenének hozza legelőbb azt a hordó sört?

Tűzoltó: Arra gondoltam, hogy nem lenne jó, ha a sör megmelegednék.

Előfizetési felhívás.

Teljesen független, minden vendéglős egyesülettől és ipartársulat támogatásától ment lapot akarunk adni a magyar vendéglős testület kezébe; olyan lapot, amely mindig bátran és kitartóan fog küzdeni a magyar vendéglősök és korcsmárosok érdekeiért. Ugy érezzük, hogy erre a mai nehéz körülmények között szükség van, mert olyan jelenségek mutatkoznak, amelyek képesek arra, hogy vendéglős existenciát tönkretegyenek.

Az ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG nem függ senkitől; bátran és nagy kitartással fog haladni afelé a cél felé, amelyet maga elé tűzött. Ez a cél: békeesség a magyar vendéglős iparban és a magyar vendéglős ipar temérdek bajainak orvoslása.

Jól tudjuk azt, hogy a mostani háborus időkben nehéz ezeknek az ideáloknak a megvalósítása, mert hiszen a magyar vendéglősök és korcsmárosok nagy része harcban áll rengeteg ellenségeinkkel, de — a mi hitünk szerint — most kell előkészíteni a talajt, hogy az a jövőre biztos alapon állhasson.

Abban a hitben, hogy ezt a magyar vendéglősök meg fogják érteni; kérjük szíves támogatásukat. Az ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG előfizetési ára egész évre 6 korona.

Kiváló tisztelettel

az ORSZÁGOS VENDÉGLŐS UJSÁG
kiadóhivatala.

Nyilt-tér

IPARSÓ

fagyalt, jegeskávé, hidegkészítmények előállításánál a jég szózására, valamint hűtőkészülékekhez. Minden felvilágosítást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kérdézősködésekre díjmentesen nyújt
A Magyar Királyi Sójövedék Vezérigynöksége

Iparsó osztály:

Budapest V., Vilmos Császár-ut 32. Telefon 73-40.

Az Országos Vendéglős Ujság vasuti vendéglős előfizetői.

Abos
Adony Pusztaszabolcs
Arad.
Balatonszentgyörgy
Belényes
Bicske
Buziásiürdő
Csucsá
Dés
Dombóvár (uj)
Dunaszerdahely
Érsekújvár
Eszék
Füzesabony
Győr
Hegyeshalom
Kassa
Királyháza
Kisujszállás
Kis-Kapus
Kolozsvár
Komárom

Körösmező
Legenye-Alsómihályi
Lőcse
Lipótvár
Makó
Marosvásárhely
Maros-Ludas
Mezőlaborcz
Miskolcz
Nagykároly
Nyiregyháza
Párkány-Nána
Pelsőcz
Püspökladány
Sárbogárd
Sárvár
Sopron
Szatmár
Szeged-Rokus
Székelykocsárd
Szerencs
Szolnok
Temesvár
Villány
Zombor
Zsolna

MINT ÉLVEZETI ÉS ASZTALIVIZ

kittűnik, hogy **ize rendkívül tiszta, természetes szénsava gyöngyöző, könnyen emészthető, üdítőleg hat az egész szervezetre, az emésztést előmozdítja**

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
természetes
égyényes
SAVANYÚVIZ.

joggal nevezhetjük tehát a legjobb és legalkalmasabb

asztalivizeknek

s mint ilyen, tényleg az egész földön el van terjedve. Egy ásványvíz sem alkalmas annyira, hogy **borral keverjék**, különösen fehér borokkal, amidőn a jelenlevő savakat közömbösíti és izletes italt képez, emellett **nem festi a bort**, mint sok más ásványvíz. — Cognac, gyümölcsnedvvel és kivonatokkal **igen jó keveréket ad.**

Minden hirdetés egy-szeri közlése

K 3. —

Egész évre
12-szer

K 25. —

ORSZÁGOS VENDEGLŐS: UJSÁG

BESZERZÉSI
FORRÁSOK

Minden hirdetés egy-szeri közlése

K 3. —

Egész évre
12-szer

K 25. —

BORNAGYKERESKEDŐK SCHILLER ÉS LÁSZLÓ bornagykereskedők Budapest, VI., Izabela-utca 52. szám	SAJT-NAGYKERESKEDŐK KIRSCH JÁNOS Budapest, V., Király-utca 53. szám.	FESTÉKEK BRAUN ÁRMIN festék nagykereskedése Budapest, VII., Rottenbiller-utca 37/b
HAL-NAGYKERESKEDŐ ZIMMER FERENCZ csász. és kir. udv. szállító Budapest, IX., közp. vásárcsarnok	HAJLITOTT BUTOROK „MUNDUS“ R.-T. Budapest, V., Dorottya-utca.	PORCELLÁNGYÁRAK HÜTTL TIVADAR Budapest, IV., Dorottya-utca.
TUNGSRAM IZZÓLÁMPÁK EGYESÜLT IZZÓLÁMPA ÉS VILLAMOSSÁGI R.-T. Ujpest	EZÜSTNEMŰEK SZANDRIK magyar ezüst- és fémgyár r.-t. Budapest, IV., Semmelweiss-utca 9.	COGNAC-GYÁRAK TOKAJI COGNACGYÁR Budapest, Frangepán-utca 12/14.

Jose Gallart Girbal

parafadugó és koronadugó gyára Budapest, I., Budafoki-ut 23.

Különlegességek:

valódi kataloniai- (Spanyolország) fából
eredő pezsgő, bor, ásványvíz és likőr

Koronadugók csakis ragasztott
parafabetéttel

/ parafadugóban /

Vendéglősöknek és korcsmárosoknak mellékkereset kínálkozik

Felvilágosítással szolgál:

MARKOVITS IZSÓ

Banktisztviselő

Budapest, Erzsébet-körut 2.

sorsjegyek részletfizetésre való el-
adása által elsőrangú pénzügyintézetnél